

WALSEN TEGEN DE STRESS

Een kluchtig blijspel in vier bedrijven

door

MARIO STRYPSTEEN

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WALSEN TEGEN DE STRESS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **MARIO STRYPSTEEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2025/0220/033
ISBN 9789038518152

Copyright: © 2025 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for tekst- and datamining for AI training and similar technologies

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 9 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(5 dames – 4 heren)

JEAN-LOUIS, de heer des huizes, een rijke zakenman in immobiliën

VALERIE, simpele buurvrouw die Jean-Louis de hele tijd lastig valt (slordig gekleed)

RONNY, vriend van Jean-Louis

BERT, huurder van logeerkamer

KELLY, vrouw van Ronny

AN, vriendin van Mark

MARK, zoon van Jean-Louis

LIES, nichtje van Jean-Louis die komt kuisen

NELE, vaste vriendin van Mark

DECOR

Een simultaan decor. We zien zowel de living als de logeerkamer in het huis van Jean-Louis. De living straalt klasse uit. Links of rechts een kast; meer op de voorgrond de sofa. De ruimte heeft een deur naar de hall, toilet en de bovenliggende kamers, een deur naar de keuken. Achteraan zien we een dubbel raam/deur naar de tuin. In de logeerkamer staat een groot, zwaar bed. Verder eventueel een kleerkast. Een deur leidt naar de living en een andere deur naar de badkamer. Verdere aankleding naar eigen inzicht en middelen.

EERSTE BEDRIJF

(Jean-louis zit aan tafel met stift en blad papier waar 'te huur' op staat.)

JEAN-LOUIS: Wat zet ik daar best op... 'kamer' te huur... nee, eigenlijk is het niet te huur... kamer in ruil voor allerhande klusjes.

(Er wordt op het dubbele raam geklopt.)

Och nee, Valerie... *(roept)* Sorry Valerie, ik heb nu geen tijd!

VALERIE: *(van achter het dubbele raam)* Het zal niet lang duren. Ik moet je enkel iets vragen.

JEAN-LOUIS: Ze is daar weer hoor, wat zal het vandaag zijn? Melk, boter, suiker...?
(doet raam open)

VALERIE: Dag buurman, ik stoort toch niet?

JEAN-LOUIS: Wel eigenlijk...

VALERIE: Ik dacht het wel dat ik niet zou storen. Je favoriete buurvrouw stoort nooit hé.

JEAN-LOUIS: Kom, vlug dan, wat heb je vandaag nodig?

VALERIE: Ik ga wafels bakken en mijn bloem is op.

JEAN-LOUIS: Bloem dus... Momentje, ik ga er halen. *(gaat naar keuken)*

(Ondertussen doet Valerie haar jas uit en zet zich in de zetel. Jean-louis terug op.)

Hier, de bloem.

VALERIE: En eieren? Heb je die ook? Een stuk of zes.

JEAN-LOUIS: Pff,... eieren. *(gaat naar keuken)*

VALERIE: *(kijkt rond)* Het is hier eigenlijk wel mooi, amai.

(Jean-Louis terug op.)

JEAN-LOUIS: Eieren voor mevrouw.

VALERIE: Jij woont hier wel mooi hé. Je kan zien dat jij in imma...immi...debielen doet.

JEAN-LOUIS: Immobiliën.

VALERIE: Ja, dat. Ik zou ook zo willen wonen zoals jij... een mooi huis, een mooie tuin, mooie meubelen. Maar ja, ik zal maar blijven dromen zeker?

JEAN-LOUIS: Zolang een mens kan dromen is er hoop. Heb je nu alles voor je wafels?

VALERIE: Bloem, eieren... ja, ik heb alles.

JEAN-LOUIS: Dat is goed, begin dan maar te bakken. Ik ga ook verder doen. *(gaat naar tafel en zet zich neer)*

VALERIE: *(gaat naar deur maar draait zich weer om en gaat achter Jean-louis staan zonder dat hij het merkt)* Wat doe je?

(Jean-Louis verschiet.)

Ah, te huur...

JEAN-LOUIS: Valerie, wat doe jij hier nu nog? Je hebt toch alles voor je wafels?

VALERIE: Ja, ja, ik heb alles. Maar...

JEAN-LOUIS: Maar je was benieuwd wat ik hier doe?

VALERIE: Benieuwd is het woord niet... geïnteresseerd, dat is het.

JEAN-LOUIS: Als je het dan echt wilt weten...?

VALERIE: Nee, niet echt, allez ja, ... eigenlijk wel.

JEAN-LOUIS: Ik wil de logeerkamer verhuren. Maar ik weet niet goed hoe ik het moet formuleren.

VALERIE: Misschien... logeerkamer te huur?

JEAN-LOUIS: Eigenlijk is het niet verhuren. Wie de kamer wil, zou me moeten helpen met het huishouden, de tuin, boodschappen...

VALERIE: Vind je dat niet raar dat er dan de hele tijd vreemde mensen in je huis zullen rondlopen? Ik zou dat raar vinden. Je hebt zo van die mensen die hele dagen bij hun burens binnenvallen ook.

JEAN-LOUIS: Ha ja?

VALERIE: Bij ons is dat anders hé, wij zijn niet gewoon burens hé?

JEAN-LOUIS: Als ik me goed herinner woon jij hiernaast, dus zijn we toch burens?

VALERIE: Ja, dat wel, maar wij zijn toch meer dan maar gewoon burens. Wij zijn echte vrienden.

JEAN-LOUIS: Ja, echte vrienden. *(zucht)*

VALERIE: Ik weet misschien wel iemand voor die kamer.

JEAN-LOUIS: Nee dank je, Ik zoek zelf wel iemand. *(in zichzelf)* Stel je voor dat het ook zo'n bemoeial zou zijn...

VALERIE: Wablief?

JEAN-LOUIS: Niets.

VALERIE: Wel ja... omdat je zo aandringt... Een koffietje zou er wel ingaan.

JEAN-LOUIS: Maar ik dring niet aan...

VALERIE: Ik zie wel hoe je naar me kijkt hoor. Zo met die kleine zwoele oogjes, met die verliefde blik...

JEAN-LOUIS: Valerie, alsjeblieft...

VALERIE: Jean-Louis, je moet niet verlegen zijn...

JEAN-LOUIS: Oké. Koffie?

VALERIE: Dat is heel vriendelijk.

JEAN-LOUIS: Melk, suiker...?

VALERIE: Black!

JEAN-LOUIS: Zwart?

VALERIE: Yes. Once you go black, you'll never go back!

(Jean-Louis naar keuken. Valerie neemt gsm en belt.)

(fluistert) Allez, neem op... Ach Bert, luister eens. Zoek jij nog een kamer?... Ja?... Wel, dan heb ik iets voor je gevonden.... Jaja... en het is nog gratis ook... Ja, helemaal voor niets. Je moet enkel wat kleine klusjes doen.... Ik dacht direct, dat is iets voor Bert... Waar het is?... Weet je het stedelijk zwembad zijn in de waterstraat?... ja? Wel, daar is het niet. Je weet mij wonen hé, het is naast mijn deur. Nummer 26... Kom direct af, dan ben je zeker dat de kamer voor jou is. Maar je moet doen alsof wij elkaar niet kennen hé. Goed... tot straks.

JEAN-LOUIS: *(vanuit keuken)* De koffie is bijna klaar.

VALERIE: Doe maar op je gemak. ik ben op mijn tijd... ik bedoel, ik heb tijd!

(De bel gaat.)

Ik doe wel open. *(gaat de deur gaan opendoen)*

(Valerie terug op met Ronny.)

En wie bent u zei u?

RONNY: Een vriend van Jean-Louis. We kennen elkaar al jaren. We hebben vroeger nog samen in de klas gezeten. We waren alle twee stapelverliefd op hetzelfde meisje. Maar ik heb gewonnen!

VALERIE: Gewonnen?

RONNY: Ja, ik ben uiteindelijk met Kelly getrouwd. En Jean-Louis heeft nooit de ware liefde gevonden. Hij heeft wel een zoon, maar Mark is er niet uit liefde gekomen hoor. Mark woont nu bij zijn vriendin. Nee, ik denk dat Jean-Louis eeuwig vrijgezel zal blijven. Maar tussen ons gezegd en gezwezen... het is misschien maar beter zo want eigenlijk is Jean-Louis een saaie piet. Het enige pluspunt dat zijn vrouw zou hebben is dat hij zo rijk is als de zee diep is.

VALERIE: Mag ik eens iets vragen? Is de zee diep?

RONNY: *(lacht)* Ja hoor.

VALERIE: Zo... heel diep?

RONNY: *(lacht)* Ja, ja, heel diep.

VALERIE: Ik zal je eens iets zeggen... Jean-Louis is niet alleen, hij is geen vrijgezel.

RONNY: Nee? Heeft hij een vrouw? Die zou ik toch wel eens willen ontmoeten.

VALERIE: Ze staat voor je neus.

RONNY: Jij bent zijn vrouw?

VALERIE: Ja, maar wil je het niet zeggen aan Jean-Louis.

RONNY: Wat niet zeggen? Dat jij zijn vrouw bent? *(lacht)* Weet hij het zelf niet misschien?

VALERIE: Hij is er wat beschaamd voor.

RONNY: Dat kan ik nog geloven als ik jou zo bekijk.

VALERIE: Hela... hij is wat beschaamd om met mij buiten te komen. Hij zegt altijd: ik ben het niet waard om naast zo'n knappe vrouw te lopen. De mensen zouden zeggen... wat doet dat beest naast zo'n schoonheid. En ik kan hem geen ongelijk geven. Tja... ik ben zo geboren... knap, intelligent, slim...

(Jean-Louis op met een kop koffie.)

JEAN-LOUIS: Wie we hier hebben, Ronny. Wat brengt jou hier?

VALERIE: Ik denk zijn auto.

JEAN-LOUIS: Koffietje Ronny?

RONNY: Wel ja, dat sla ik niet af.

(Net als Valerie de koffie wilt nemen loopt Jean-Louis door naar Ronny. Jean-Louis geeft de koffie die normaal voor Valerie bedoeld was aan Ronny)

VALERIE: En ik?

JEAN-LOUIS: Valerie, wordt het niet eens tijd om naar huis te gaan? Ronny en ik hebben nog het één en het ander te bespreken.

RONNY: Voor mij moet ze niet weg. Voor mij moet jij je niet schamen hoor Jean-Louis.

VALERIE: Dank je Ronny.

JEAN-LOUIS: Schamen? *(tegen Valerie)* Vooruit... naar huis!

VALERIE: Je bedoelt naar de tuin.

JEAN-LOUIS: Ja, ga langs daar.

(Valerie gaat door dubbele deur naar tuin maar staat aan raam te luistervinken.)

Zeg eens Ronny, wat brengt jou hier? En hoe is het met Kelly?

RONNY: Daarvoor ben ik hier. Kelly en ik gaan uit elkaar.

JEAN-LOUIS: Uit elkaar? Na al die jaren?

RONNY: Ja, na al die jaren. Alle vrouwen zijn hetzelfde. Ze zijn allemaal uit op je geld.

JEAN-LOUIS: Is Kelly enkel en alleen bij jou gebleven voor je geld?

RONNY: Nee, ze is er achter gekomen dat ik eigenlijk geen geld heb.

JEAN-LOUIS: Als je een kamer zoekt om tijdelijk te wonen, ik heb een kamer vrij. Ik wou hem verhuren maar als jij wil...

RONNY: Nee, ik blijf waar ik ben. Ze zal de kans niet krijgen om mijn huis leeg te halen. Maar ik ken misschien wel iemand die een kamer zoekt. Is het een grote kamer?

JEAN-LOUIS: Kom, ik zal je hem eens laten zien.

(Jean-Louis en Ronny gaan naar de logeerkamer. De bel gaat. Valerie komt terug binnen langs dubbele deur.)

VALERIE: Ik doe wel open. *(doet dit)*

(Jean-Louis en Ronny komen terug op.)

JEAN-LOUIS: Is die daar nu nog?

RONNY: Jean-Louis toch, ik weet het hoor.

JEAN-LOUIS: Wat weet je?

RONNY: Van Valerie...

JEAN-LOUIS: Ik heb geen flauw benul wat je bedoelt. Nu ja... en hier is er een badkamer ook.

(Jean-Louis en Ronny gaan af via de logeerkamer naar de badkamer. Valerie terug op met Bert.)

BERT: Amai, dat is hier sjiek hé. En hier kom ik wonen?

VALERIE: Misschien kom je hier wonen. Maar je moet doen alsof je mij niet kent hé.

BERT: Waarom?

VALERIE: Als Jean-Louis hoort dat je mij kent zal hij misschien de kamer niet aan je willen geven.

BERT: Waarom?

VALERIE: Stop nu eens met dat waarom!

BERT: Waarom?

VALERIE: Doe gewoon alsof je mij niet kent. Zo moeilijk is dat nu toch ook niet.

BERT: Maar ik ken je toch wel.

VALERIE: Nee, je kent me niet... Vanaf nu kennen wij elkaar niet meer. Stel je voor dat iemand ons verleden te weten komt... Dan kan je die kamer zeker vergeten.

BERT: Van onze inbraken? Dat was een tijd hé... hohoho. Zeg, en doe je die hypnose nog?

VALERIE: Nee, dat zal ik nooit meer doen.

BERT: Dat was eigenlijk goed gevonden van ons hé? We belden aan een deur, jij begon te praten tegen diegene die opendeed en ondertussen bracht je ze onder hypnose. En al wat we dan vroegen kregen we. Ze gaven alles aan ons en we moesten er niets voor doen. Hahaha.

VALERIE: Dat is verleden tijd. Ik heb ondertussen mijn leven gebeterd. Ik heb zelfs al een huis, dat kan jij niet zeggen.

BERT: Straks heb ik een kamer, ik moet met iets beginnen hé.

JEAN-LOUIS: *(in de logeerkamer)* Voila, dat is het. Heel groot is het niet...

VALERIE: Pas op, Jean-Louis is daar. En je weet het, wij kennen elkaar niet. En doe normaal hé.

BERT: Normaal? Ik heb één keer in mijn leven normaal gedaan en dat waren de twee moeilijkste minuten van mijn leven.

JEAN-LOUIS: *(komt binnen)* Valerie, wat doe jij hier nu nog? Oei, bezoek?

VALERIE: Ja, die meneer stond voor de deur. Meneer... hoe is uw naam?

BERT: Dat weet jij toch.

(Valerie geeft Bert een duw.)

BERT: Ach ja, dat weet jij niet... Bert.

VALERIE: Aangename kennismaking Bert. Ik ben Valerie, maar zeg maar Val.

BERT: Aangenaam, ik ben Bert... maar zeg maar Be.

JEAN-LOUIS: En wat is de reden van uw bezoek? Wij kennen elkaar toch niet... of ben ik verkeerd?

BERT: Nee, wij kennen elkaar nog niet; ik ken hier trouwens niemand. Ook Valerie niet. Nog nooit gezien.

JEAN-LOUIS: Zeg eens, wat kan ik voor u betekenen?

BERT: Ik heb gezien dat u een kamer te huur hebt...

JEAN-LOUIS: Hoe weet u dat?

BERT: Tja, dat is een hele goeie vraag... echt waar... *(kijkt naar Valerie)*

VALERIE: Wel... hij weet dat door... wel... door uw blad.

JEAN-LOUIS: Het hangt nog niet uit. Kijk, het ligt nog op de tafel.

VALERIE: Ik heb dat blad daarnet eens voor het raam gehouden... kijk zo... *(neemt blad en steekt het in de lucht)* en toevallig liep Bert langs...

BERT: Ik heb dat blad nog nooit gezien...

VALERIE: *(kwaad)* Jij hebt dat blad wel gezien!

RONNY: Dat doet er toch niet toe Jean-Louis, als je maar een huurder hebt.

JEAN-LOUIS: Je hebt gelijk Ronny. Kijk Bart, ik zoek iemand die gratis gebruik wil maken van de kamer. Maar ik verlang wel een wederdienst. Kleine klusjes opknappen, eens boodschappen doen, de tuin onderhouden... Kuisen moet je niet doen, daar komt mijn nichtje Lies voor... Is dat iets voor u Bart?

(Bert kijkt rond en zoekt Bart.)

En?

BERT: Was het tegen mij?

JEAN-LOUIS: Tegen wie dacht je? Jij komt toch voor die kamer?

BERT: Ja, maar je zei Bart en het is Bert. Bart en Bert is bijna hetzelfde maar toch niet helemaal. Zeg jij Bart tegen Bert of Bert tegen Bart dan zal Bart en Bert die eigenlijk Bert en Bart heten niet weten of je het nu tegen Bert of Bart hebt.

VALERIE: Hij neemt de kamer.

JEAN-LOUIS: Valerie, toon Bert de kamer eerst eens, dan kan hij een beslissing nemen.

VALERIE: Dat komt in orde. Kom Bert, volg mij maar. We gaan eens 'kameren'. *(lacht)*
(Valerie met Bert naar logeerkamer.)

RONNY: Je hebt zo nog vlugger iemand gevonden dan je had gedacht voor je kamer. Jij bent voor het geluk geboren, jij.

JEAN-LOUIS: Voor het geluk geboren? Ik? Dan zou ik nu gelukkig getrouwd zijn met een prachtige vrouw die alles voor mij zou doen.

RONNY: Ik heb dan misschien iets voor je? Kelly en ik gaan uit elkaar.

JEAN-LOUIS: Dat heb je al verteld, ja.

RONNY: Wel, ze heeft er al mee gedreigd om onderhoudsgeld te eisen... veel onderhoudsgeld. Maar nu heb ik zo eens geïnformeerd en als ik haar kan betrappen met een andere man dan moet ik niets betalen.

JEAN-LOUIS: En wat heb ik daarmee te maken?

RONNY: Jean-Louis, snap je dat dan niet?

JEAN-LOUIS: Wat moet ik dan snappen?

RONNY: Jij begint iets met Kelly.

JEAN-LOUIS: Ik met Kelly? Jij bent niet goed wijs zeker? Alhoewel... ik heb haar eigenlijk na al die jaren nooit helemaal kunnen vergeten.

RONNY: Wat zeg jij nu? Dacht jij aan mijn vrouw toen ik met haar getrouwd was?

JEAN-LOUIS: Je mag dat niet verkeerd opnemen hoor, soms dacht ik eens aan haar... hoe het zou zijn als ik met haar getrouwd zou zijn.

RONNY: Jij geilt op mijn vrouw terwijl ik met haar getrouwd ben?

JEAN-LOUIS: Geilen is veel gezegd. Ja, kom... laat ons over iets anders praten.

RONNY: Dat zal het beste zijn. Dus, jij moet iets beginnen met mijn vrouw.

JEAN-LOUIS: Nu weet ik wel niet meer of ik dat nog wil doen hoor.

RONNY: Nu liggen de kaarten anders. Wij gaan scheiden en het is voor de goede zaak.

JEAN-LOUIS: Ik wil daar toch nog eens goed over nadenken hoor.

RONNY: Maar niet te lang hé. Het moet zo vlug mogelijk gebeuren. Jij moet hier Kelly verleiden en op het moment dat jullie kussen, kom ik binnen om jullie te betrappen.

JEAN-LOUIS: Ik zal nog zien. Ik laat het je nog weten.

RONNY: Ach ja, nu ik er aan denk... Zal Valerie daarmee akkoord gaan?

JEAN-LOUIS: Valerie?

RONNY: Ja, Valerie...

JEAN-LOUIS: Valerie heeft hier niets te zeggen. Ik ben nog altijd baas in mijn eigen huis.

RONNY: Amai, jij laat niet op je kop zitten, zo te horen. Maar dat is goed, zo zou het overal moeten zijn.

(Valerie en Bert komen uit de logeerkamer.)

VALERIE: Ik zal Bert de tuin eens laten zien.

JEAN-LOUIS: Dat is goed Valerie.

(Valerie en Bert naar de tuin.)

RONNY: Zeg jij dat altijd tegen haar?

JEAN-LOUIS: Wat heb ik dan gezegd?

RONNY: Valerie.

JEAN-LOUIS: Tja, ze heet zo... Wat moet ik anders zeggen?

RONNY: Schatje of liefje...

JEAN-LOUIS: Zeg, alstublieft...

RONNY: Ik zou je nog iets moeten vragen...

JEAN-LOUIS: Vragen staat vrij... Lutgart Simoens zei dat vroeger ook.

RONNY: Ik heb Kelly in de jaren dat we samen waren veel waardevolle juwelen gegeven. En mijn zwart geld ligt ook gewoon thuis. Nu wou ik je vragen of jij dat voor mij zou willen bewaren. Want ik zie haar in staat om van die juwelen geld te maken.

JEAN-LOUIS: Kan zij dan goochelen?

RONNY: Goochelen?

JEAN-LOUIS: Ze kan van juwelen geld maken zeg je... Dat is een beetje zoals Jezus... die maakte van water wijn. *(lacht)*

RONNY: Nee serieus, mag ik die juwelen en dat geld aan jou toevertrouwen? Het is maar voor een tijdje.

JEAN-LOUIS: Och ja, waarom ook niet.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

